

Het verhaal van Piet Wouters, oftewel Russische Piet.

verteld door zijn zoon Peter Wouters (juli 2015)

Mijn vader is begonnen op het Nat.Lab. Beukenlaan in de groep Dippel, Jonker en later van Beek. De groep die de grondlegger is geweest voor wat nu ASML is. Later is die groep verhuisd naar het eerste gebouw in NL. Waalre, nl. WA.

Pa was chemisch assistent met 35 ramen of zoïets op zijn geweten in de Beukenlaan veroorzaakt door een in de pauze achtergelaten mengsel op het vuur.

Later maakte hij faam met het lesgeven in de Russische taal. Het leren lezen van Russische wetenschappelijke publicaties. Daar is hij het meest bekend mee geworden, als Russische Piet. Dat kwam voort uit talloze vrije publicaties van Russische universiteiten over metallurgie en oppervlak behandeling van Silicium. Men had daar nog geen patent systeem en dus konden Russische studenten alleen scoren met publicaties.

Die publicaties wekten interesse bij sommige wetenschappers door de tekeningen met de vreemde teksten. Die teksten moesten tegen een hoge prijs vertaald worden, maar er zat ook veel 'bagger' bij. Zo ontstond het idee om zelf de waarde van die publicaties te kunnen scannen. Een paar mensen gingen op cursus waaronder mijn vader. Hij zou het zogenaamde voorwerk gaan doen in selectie etc. Uiteindelijk sprak hem deze hobby, de Russische taal, behoorlijk aan. Meer dan het chemische 'gepruts' zoals hij dat zelf zei.

Hij bekwaamde zich nog wat meer en trof een student van de TH die hem vroeg of hij hem ook niet wat woordjes kon leren omdat daar in de bieb ook van die publicaties lagen.

Van het een kwam het ander en zo is hij een klasje begonnen om er Russische les te geven.

Dat werd enorm gedragen door ene Professor Bakker, decaan van de vakgroep taalkunde.

Al snel ging hij ook les geven op het Nat.Lab. zelf. Uitsluitend technisch Russisch lezen.

Op een geven moment wilde hij ook wel eens zien wat voor land dat daar was.

Is er in zijn eentje, in een Citroën Ami , in de jaren '60 naar toe gereden om er een cursus te volgen op een universiteit aldaar. Dat had nogal wat voeten in aarde, want de oude heer Frits was zwaar van de morele herbewapening en moest niets van dat land hebben. Er werd hem gevraagd of hij ook iets met de politiek van dat land had, maar algemeen bekend was de Pa a-politiek was en tenslotte Dr. Haantjes (dacht ik) zijn zegen gaf aan de tocht.

Nu kan gesteld worden dat de hele chip technologie grotendeels gebouwd is op Nat.Lab.-wetenschap en voor een zeer groot deel is voortgekomen (gejat dus) uit de voorsprong die de Russen hadden in deze wetenschap, waar ze zelf door het systeem destijds niets mee deden.

Deze feiten zijn door de jaren en het versterven van de mensen geschiedkundig ver weggezakt.

Ik veronderstel dat dit bij ASML ook in het geheel niet meer bekend is op mogelijk een enkele nog levende betrokkene na.

Mijn vader was dus zelf dus geen academische wetenschapper maar was er wel een katalysator in.